

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เพลงซาโลมอน

พอถึงสมัยของเอสรา พวกยิวยอมรับว่าหนังสือเพลงซาโลมอนเป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ โจซีฟัสนับว่าเล่มนี้ได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นส่วนหนึ่งของเสปทออาจินต์

กษัตริย์ซาโลมอนแต่งบทเพลง 1005 บท (1 พกษ 4:32) แต่เพลงเดียวที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าและยังอยู่คือ “เพลงของซาโลมอน” ซึ่งอาจจะถูกเขียนขึ้นในช่วงแรกในชีวิตของท่าน พระเจ้าทรงใช้มนุษย์ที่อ่อนกำลังให้สอนบทเรียนฝ่ายจิตวิญญาณ ในเล่มนี้กษัตริย์ซาโลมอนเปรียบกับพระเยซูคริสต์ ซึ่งใหญ่กว่าซาโลมอน (มธ 12:42) เล่มนี้ไม่ได้เป็นประวัติศาสตร์ เรื่องที่บรรยาย หรือเรื่องจริงจากชีวิตของซาโลมอน แต่เป็นเรื่องเปรียบเทียบหลายเรื่อง มัทธิว เฮอร์นิกกล่าวว่ “เล่มนี้เป็น คำอุปมา ซึ่งทำให้คนที่ไม่รักพระเจ้า เข้าใจ เรื่อง เกี่ยวกับ พระเจ้า อยาก ขึ้น แต่สำหรับ คน ที่รักพระเจ้านั้นเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าชัดเจนและชัดเจนใจ”

เพื่อให้มนุษย์เข้าใจถึง เรื่อง ความรัก และ ความสามัคคีธรรมของพระเจ้า พระองค์ต้องใช้เรื่องจากชีวิตประจำวัน นี้ เป็นการ เปรียบ เทียบ เพราะ ฉะนั้น พระเจ้า ทรง เปรียบ กับ เจ้าบ่าว อีสราเอล เปรียบ กับ เจ้าสาว คือ เป็น เจ้าสาว ของ พระเจ้า ใน พระคัมภีร์ใหม่พระเยซูทรง เปรียบ กับ เจ้าบ่าว (มธ 22:1; 25:1-13; ลก 5:35) อ.เปาโลต้องการให้พวก คริสเตียนเป็น พรหมจารีบริสุทธิ์ซึ่ง ถวาย แต่ พระคริสต์ (2 คร 11:2)

ในเล่มนี้เราเห็นพระเจ้าเปรียบกับพระบิดาแห่งความรัก
บุโรहित ผู้เลี้ยง และกษัตริย์

จงอ่านหนังสือ เพลงซาโลมอน ด้วยความอ่อนน้อม ขอ
พระ วิญญาน บริสุทธิ ทรง ช่วย ให้เขา ใกล้ชิดกับ พระองค์
หนังสือสดุดี 45 มีตัวอย่างคล้ายกับเล่มนี้

การสนทนาระหว่างเจ้าบ่าวกับเจ้าสาว

1 บทเพลง แห่งบทเพลงทั้งหลาย ซึ่งเป็นของซาโลมอน
2 ขอเขาจับดิฉันด้วยจุกจากปากของเขา เพราะว่าความรัก
ของเธอ ดีกว่าน้ำองุ่น 3 เพราะน้ำมันเจิมของเธอ นั้น หอม
ฟุ้ง นามของเธอจึงหอมเหมือนน้ำมันที่เทออกแล้ว เพราะ
ฉะนั้นพวกหญิงพรหมจารีจึงรักเธอ 4 ขอพาดิฉันไป พวก
เราจะวิ่งตามเธอไป กษัตริย์ได้นำดิฉันไป ในห้องโถงของ
พระองค์ เราจะเต้น โลด และ เปรรม ปรีดี ใน ตัว เธอ เราจะ
พรรณนาถึงความรักของเธอให้ยิ่งกว่าน้ำองุ่น บรรดาคน
เที่ยงธรรมรักเธอ 5 โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันผิว
ดำๆ แต่ว่าดำขำ ดังเต็นท์ของพวกเคดาร์ ดังวิสูตรของซา
โลมอน 6 อย่างมองค่อนขูดดิฉัน เพราะดิฉันผิวคล้ำ เนื่อง
ด้วยแสงแดดแผดเผาดิฉัน พวกบุตรแห่งมารดาของดิฉัน
ได้ขังโกรธดิฉัน เขาทั้งหลายใช้ดิฉันให้เป็นคนดูแลสวนองุ่น
แต่สวนองุ่นของดิฉันเอง ดิฉันไม่ได้ดูแล 7 โอ เธอผู้ที่จิตใจ
ดิฉันรัก ขอบอกดิฉันว่า เธอเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่ที่ไหนในเวลา
เที่ยงวัน เธอให้มันนอนพักที่ไหน เพราะเหตุใดเล่าดิฉันจะ
ต้องหันไปตามฝูงสัตว์ของพวกเพื่อนเธอ 8 โอ แม่งามเลิศ
ในท่ามกลางหญิงทั้งหลาย ถ้าเธอไม่รู้จงเดินไปตามรอย
ตีนฝูงแพะแกะ แล้วจงเลี้ยงฝูงแพะแกะของเธอไว้ที่ข้าง
เต็นท์ของเมษบาลเถิด 9 โอ ที่รักของฉันทเอ๋ย ฉันทขอเปรียบ

เธอประหนึ่งอาษา เทียมราชรัฐของฟาโรห์ 10 แก้มทั้งสอง
 ของเธองามด้วยอาภรณ์ประดับเพชรพลอย ลำคอของเธอ
 ก็สวยงามมีสร้อยทองคำ 11 พวกฉันจะทำเครื่องประดับทองคำ
 มีลูกปัดเงินประกอบ 12 ขณะเมื่อกษัตริย์กำลังประทับที่โต๊ะ
 อยู่ น้ำมัน แฝกหอม ของดิฉันก็ส่ง กลิ่น ฟุ้ง ไป 13 ที่รักของ
 ดิฉันเป็นเหมือนหอมดยอบสำหรับดิฉัน ห้อยอยู่ตลอดคืน
 ระหว่างสองถิ่นของดิฉัน 14 ที่รักของดิฉันนั้น สำหรับดิฉัน
 เธอเป็นเหมือนช่อดอกเทียนขาว อยู่ในสวนองุ่นเอนเกิด
 15 ดูเถิด ที่รักของฉัน ดูช่างสวยงาม ดูเถิด เธอสวยงาม
 ดวงตาทั้งสองของเธอตั้งนกเขา 16 ดูเถิด ที่รักของฉัน เธอ
 เป็นคนสวยงามจริงเจ้าค่ะ เธอเป็นคนน่าชมจริงๆ ที่นอน
 ของเราเขียวสด 17 ชื่อเรื่อนของเราทำด้วยไม้สนสีดาร์ และ
 แปของเรานั้นทำด้วยไม้สนสามใบ

2

การไต่รตรองของเจ้าสาว

1 ดิฉันเหมือนดอกกุหลาบในทุ่งซาโรน เหมือนดอกบัวใน
 หุบเขา 2 ดอกบัวท่ามกลางต้นหนามนั้นอย่างไร ที่รักของ
 ฉันก็อยู่เด่นในท่ามกลางสาวอื่นๆ 3 ต้นแอปเปิ้ลขึ้นอยู่กลาง
 ต้นไม้ป่าอย่างไร ที่รักของดิฉันก็อยู่ท่ามกลางชายหนุ่มอื่นๆ
 อย่างนั้น ดิฉันได้นั่งอยู่ใต้ร่มของเขาด้วยความยินดีเป็นอัน
 มาก และผลของเขา ดิฉันได้ลิ้มรสหวาน 4 เขาได้พาดิฉัน
 ให้เข้าไปใน เรือนสำหรับงานเลี้ยง และธงสำคัญของเขาซึ่ง
 ห้อยอยู่เหนือดิฉันนั้นคือความรัก 5 จงชูกำลังของดิฉันด้วย
 ขนมองุ่นแห้ง ขอให้ดิฉันชื่นใจด้วยผลแอปเปิ้ล เพราะ
 ดิฉันป่วย เป็น โรครัก 6 มือซ้ายของเขา ชูฉันได้ ศิระษะของ
 ดิฉันไว้ และมือขวาของเขาสอดกอดดิฉันไว้ 7 โอ เหล่าบุตร
 สาว แห่ง เยรูซาเล็ม เอ๋ย ดิฉันขอให้ เธอทั้งหลาย ปฏิญาณ

ต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้า หรือจะไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะ จูใจแล้ว ⁸ แน่ เสียงที่รักของดิฉัน ดูเถิด เขามาแล้ว กำลัง เต็มโลดอยู่บนภูเขา กำลัง กระโดดอยู่บนเนินเขา ⁹ ที่รัก ของดิฉัน เป็นดุจดั่งละมั่งหรือดุจดั่งกวางหนุ่ม ดูเถิด เขา กำลังยืนอยู่ที่ข้างหลังกำแพงของเรา เขาชะโงกหน้าต่าง เข้ามา เขาสอดมองดูทางตาข่าย ¹⁰ ที่รักของดิฉันได้เอ๋ย ปากพูดกับดิฉันว่า “ที่รักของฉันเอ๋ย เธอจงลุกขึ้นเถอะ คน สวยงามของฉันเอ๋ย จงมาเถิด ¹¹ ด้วยว่า ดูเถิด ฤดูหนาวล่วง ไปแล้ว และฝนก็วายแล้ว ¹² ดอกไม้ต่าง ๆ นานากำลังปรากฏ บนพื้นแผ่นดิน เวลาสำหรับวิหคร้องเพลงมาถึงแล้ว และ เสียงคูของนกเขาก็ได้ยินอยู่ในแผ่นดินของเรา ¹³ ตื่น มะ เตื่อกำลังบ่มผลดิบให้สุก และเถาองุ่นมีดอกบานอยู่มันส่ง กลิ่นหอมฟุ้ง ที่รักของฉันเอ๋ย จงลุกขึ้นเถอะ คนสวยงาม ของฉันเอ๋ย จงมาเถิด ¹⁴ โอ แม่เหล็กเขาของฉันเอ๋ย แม่เหล็ก เขาตัวที่อยู่ในซอกฝาในช่องลับแห่งเขาชั้น ขอให้ฉันได้ชม รูปโฉมของเธอหน่อยเถอะ ขอให้ฉันได้ยินสำเนียงของเธอ หน่อย ด้วยว่าน้ำเสียงของเธอก็หวาน และรูปโฉมของเธอก็ งามวิไล ¹⁵ จงจับสุนัขจิ้งจอกมาให้เรา คือสุนัขจิ้งจอกตัวเล็ก ที่ทำลายสวนองุ่น เพราะว่าสวนองุ่นของเรา กำลังมีดอก ช่อแล้ว” ¹⁶ ที่รักของดิฉัน เป็นกุศรมลิตีของดิฉัน และตัว ดิฉันก็เป็นของเขา เขากำลังเลี้ยงฝูงสัตว์ของเขาท่ามกลาง หมู่ดอกบัว ¹⁷ ที่รักของดิฉันจำ จนเวลาเย็น และเงาหมดไป แล้ว ขอเธอเป็นดั่งละมั่งหรือกวางหนุ่มที่เทือกเขาเบเธเอ ร์เถิด

3

เจ้าสาวแสวงหาและพบกับเจ้าบ่าว

¹ ยามราตรีกาลเมื่อดิฉันนอนอยู่ดิฉันมองหาเขาผู้นั้นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ ดิฉันมองหาเขา แต่หาได้พบไม่ ² “บัดนี้ดิฉันจะลุกขึ้น แล้วจะเที่ยวไปในเมืองให้ตลอดไปตามถนนและลานเมือง ดิฉันจะแสวงหาเขาผู้นั้นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่” ดิฉันมองหาเขา แต่หาได้พบไม่ ³ พวกเขาพลตระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองนั้นได้พบดิฉัน แล้วดิฉันถามเขาว่า “ท่านเห็นเขาผู้นั้นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ไหม” ⁴ พอดิฉันผ่านพลตระเวนพ้นมาหน่อยเดียว ดิฉันก็พบเขาผู้นั้นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ ดิฉันจับตัวเขากุมไว้แน่น และไม่ยอมปล่อยให้เขาหลุดไปเลย จนดิฉันพาเขาให้เข้ามาในเรือนของมารดาดิฉัน และให้เข้ามาในห้องของผู้ที่ให้ดิฉันได้ปฏิสนธิ ⁵ โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิญาณต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะจู่ใจแล้ว

การยกย่องเจ้าบ่าวกับเพื่อนๆ

⁶ ผู้ใดหนอที่กำลังขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารดูประดุงเสาควัน หอมไปด้วยกลิ่นมดยอบและกำยาน ทำด้วยบรรดาเครื่องหอมของพ่อค้า ⁷ ดูเถิด เป็นพระวอของซาโลมอน ห้อมล้อมมาด้วยทแกล้วทหารหกสิบคน เป็นทแกล้วทหารคน อิสราเอล ⁸ เขาทั้งหลายถือดาบ และเป็นผู้นำนักศึก เขาทุกคนเหน็บดาบไว้ที่ต้นขาของตน เพราะเกรงภัยในราตรีกาล ⁹ กษัตริย์ซาโลมอนสร้างพระวอสำหรับพระองค์ ด้วยไม้มาจากเลบานอน ¹⁰ พระองค์ทรงทำเสาพระวอนั้นด้วยเงิน แทนประตูปทำด้วยทองคำ และยี่ภู่

ลาดด้วยผ้าสีม่วง ข้างในพระวอนนั้นบุไว้ด้วยความรักโดย
บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็ม ¹¹ โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จง
ออกไป ไปดูกษัตริย์ซาโลมอนเถิด ทรงมงกุฎซึ่งพระราช
ชนนีได้สวมให้ ในวันที่พระองค์ได้ทรงอภิเษกสมรสนั้น ใน
วันเมื่อพระทัยของพระองค์ทรงเบิกบานอยู่

4

เจ้าบ่าวยกย่องเจ้าสาว

¹ ที่รักของฉันเอ๋ย ดูเถิด เธอช่างสวยงาม ดูซี เธอสวยงาม
ดวงตาของเธอตั้งนกกเขาอยู่ในผ้าคลุม ผมของเธอดุจฝูง
แพะที่เคลื่อนมาตามเนินลาดภูเขาภิเลอาด ² ซีฟั้นของเธอ
เธอดังฝูงแกะตัวเมียที่กำลังจะตัดขน เพิ่งขึ้นมาจากการ
ชำระล้าง มีลูกแฝดติดมาทุกตัว และหาไม้ตัวใดเป็นหมัน
ไม่ ³ ริมฝีปากของเธอแดง ดุจด้ายสีครึ่ง และคำพูดของเธอ
ก็งดงาม ขมับของเธอเหมือนผลทับทิมผ่าซีกอยู่ในผ้า
คลุม ⁴ ลำคอของเธอดุจป้อมของดาวิดที่ได้ก่อสร้างไว้เพื่อ
เก็บเครื่องอาวุธ มีตั้งพื้นหนึ่งแขวนไว้ ทั้งหมดเป็นโล่ของ
ทเกล้าทหาร ⁵ ถันทั้งสองของเธอเหมือนลูกมะม่วงสองตัว
ซึ่งเป็นมะม่วงผ่าแฝดที่กำลังหากินในท่ามกลางหมู่ดอกบัว
⁶ จนเวลาเย็นและเงาหมดไปแล้ว ฉันจะไปยังภูเขามดยอบ
และยัง เนิน เขากายาน ⁷ ที่รัก ของ ฉัน เอ๋ย เธอช่างงาม
สะพรังไปทั้งนั้น ในตัวเธอจะหาตำหนิสักนิดก็ไม่มี ⁸ จงจาก
เลบานอนไปกับฉันเถิด เจ้าสาวของฉันจำ จงจากเลบานอน
ไปกับฉันนะ ให้มองลงจากยอดเขาอามานา จากยอดเขา
เสนิร์ และยอดเขาเฮอร์โมน จากถ้ำราชสีห์ จากเขาเสือดาว
⁹ น้องสาว ของ ฉัน จำ น้อง ได้ ปล้นเอาดวงใจของพี่
ไปเสียแล้วละ เจ้าสาวของฉันเอ๋ย เจ้าได้ปล้นเอาดวงใจ

ของฉันไปด้วยการชวยตาเพียงแวบเดียวเท่านั้น ด้วยสร้อย
 คอสายเดี่ยวของเจ้า ¹⁰ น้องสาวของฉันจะ เจ้าสาวของ
 ฉันจำ ความรักของเธอช่างหวานเสียนี้กระไร ความรัก
 ของเธอนั้นช่างหวานกว่าน้ำองุ่น และกลิ่นน้ำมันของเธอ
 ช่างหอมกว่าเครื่องเทศทั้งหลาย ¹¹ โอ เจ้าสาวของฉันจำ
 ริมฝีปากของเธอ เสมือนน้ำผึ้งกำลังจะหยดย้อย น้ำผึ้ง
 และน้ำนมอยู่ที่ลิ้นของเธอ กลิ่นเสื้อผ้าของเธอหอม ดุจ
 กลิ่นมาจากเลบานอน ¹² เจ้าสาวของฉันเอ๋ย น้องสาวของ
 ฉันเปรียบประดุจสวนสงวน ดุจอุทยานที่หวงห้ามไว้ และ
 ดุจน้ำพุที่ถูกประทับตราไว้ ¹³ ผลิตผลของเธอดุจสวนต้น
 ทับทิม อีกทั้งผลไม้อันโอชาอย่างอื่นๆ อีกทั้งเทียนขาวและ
 แผลงหอม ¹⁴ ต้นแผลงหอมและต้นฝรั่ง ต้นตะไคร้และอบเชย
 อีกทั้งบรรดาต้นไม้สำหรับทำกายานคือต้นมดยอบและต้น
 กฤษณา อีกทั้งเครื่องหอมชั้นเยี่ยมทั้งสิ้น ¹⁵ ตัวเธอประ
 ดุจดั่งน้ำพุในอุทยาน ประดุจบ่อน้ำแห่งชีวิต และประดุจ
 ลำธารไหลจากเลบานอน

การขอร้องของเจ้าสาว

¹⁶ โอ ลมเหนือเอ๋ย จงตื่นขึ้นเถิด ลมใต้เอ๋ย จงพัดมาเถิด
 จงพัดโชยสวนของดิฉัน เพื่อของหอมในสวนนั้นจะหอมฟุ้ง
 ออกไป ขอให้ที่รักของดิฉันเข้ามาในสวนของเขา และรับ
 ประทานผลไม้อันโอชาเถิด

5

คำตอบของเจ้าบ่าว

¹ น้องสาวของฉันจ๊ะ เจ้าสาวของฉันจำ ฉันเข้ามาใน
 สวนของฉันแล้วนะ ฉันมาเก็บเอามดยอบของฉันพร้อมกับ
 ไม้เสียดของดิฉันแล้ว ฉันรับประทานรวงผึ้งกับน้ำผึ้งของ
 ดิฉันแล้ว ฉันดื่มน้ำองุ่นกับน้ำนมของดิฉันแล้ว โอ สหายทั้ง

หลาย จงรับประทานและจงดื่มเถิด โอ ท่านผู้เป็นที่รักเอ๋ย
จงดื่มให้อิ่มหน้าเถิด

เจ้าสาวได้ยินคำตอบของเจ้าบ่าวจึงตื่นขึ้น

² ดิฉันหลับแล้ว แต่ใจของดิฉันยังตื่นอยู่ คือมีเสียงเคาะ
ของที่รักของดิฉันพูดว่า “น้องสาวจ๋า ที่รักของฉันท่านจ๋า เปิด
ประตูให้ฉันทิดี๊ แม่คนเขาของฉันทิดี๊ แม่คนงามหมดจด
ของฉันท่านจ๋า เพราะ ศีรษะของฉันทิดี๊ถูกน้ำค้างชื้น และเส้น
ผมของฉันทิดี๊ชุ่มด้วยละอองน้ำฟ้า แห่งราตรีกาล” ³ ดิฉัน
เปลื้องเสื้อของดิฉันออกเสียแล้ว ดิฉันจะสวมกลับเข้าไป
อีกอย่างไรได้ ดิฉันล้างเท้าของดิฉันแล้ว ทำไมจะให้เท้า
ของดิฉันกลับเปื้อนไปอีกเล่า ⁴ ที่รักของดิฉันสอดมือของ
เขาเข้ามาทางประตู และใจดิฉันก็กระสันถึงเขา ⁵ ดิฉัน
ลุกขึ้นไปเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน และมือของดิฉันทำให้
มดยอบหยุด และนิ้วของดิฉันทำให้น้ำมดยอบย่อยบนลูก
สลักกลอน

เจ้าสาวแสวงหาเจ้าบ่าว

⁶ ดิฉันเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน แต่ที่รักของดิฉันกลับไป
เสียแล้ว เมื่อเขาพูด จิตใจดิฉันมัวตกตะลึง ดิฉันแสวงหา
เขา แต่ดิฉันหาเขาไม่พบ ดิฉันร้องเรียกเขา แต่เขาไม่ได้ขาน
ตอบ ⁷ พลตระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองได้พบดิฉัน เขา
ตีดิฉัน เขาทำให้ดิฉันบาดเจ็บ พลตระเวนรักษากำแพง
เมืองฉกชิงเอาผ้าคลุมตัวจากดิฉันไป ⁸ โอ บุตรสาวแห่ง
เยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้พวกเธอปฏิบัติญาณว่า ถ้าเธอคน
ใดได้พบที่รักของดิฉัน เธอจะรับปากบอกเขาว่า ดิฉันป่วย
เป็นโรครัก ⁹ โอ แม่สาวงามล้ำเลิศในท่ามกลางสาวอื่นๆ
คู่รักของเธอ นั้นวิเศษอะไรไปกว่า คู่รักของใครๆ คู่รักของ

เธอนั้นวิเศษอะไรไปกว่าคู่รักของใครอื่นหรือ เธอจึงได้มา
ให้พวกฉันปฏิญาณให้เช่นนั้น

เจ้าสาวยกย่องเจ้าบ่าว

¹⁰ ที่รักของ ดิฉัน ผิว เปล่ง ปลั่ง อม เลือด เขา เป็น เอก ใน
ท่ามกลางหมื่นคน ¹¹ ศิระษะของเขาตั้งทองคำเนื้อดี ผมของ
เขาหยิก และดำ เหมือนนกกกา ¹² ตาของเขาเปรียบเหมือน
ตานกเขาที่ริมห้วยอาบนานนม และจับอยู่ที่ริมกระแสน้ำเต็ม
ฝั่ง ¹³ แก้มของเขาเหมือนอย่างลานปลูกไม้สีเสียด ส่งกลิ่น
หอมหวาน ริมฝีปากของเขาเหมือนดอกบัว หูดนํ้ามดยอบ
¹⁴ มือของเขาดูจางแหวนทองคำอันประดับด้วยพลอยเขียว
ทองของเขาดูเสางาข้างและประดับด้วยไพฑูรย์ ¹⁵ ขาของ
เขาดูเสาทนอ่อนตั้งบนฐานเสียบทองคำเนื้อดี สีหน้าของ
เขาดูเลบานอนประเสริฐอย่างไม้สนสีดาร์ ¹⁶ ปากของเขา
อ่อนหวานที่สุด ทิวทั้งสรรพางค์ของเขา ล้วนแต่น่ารักน่า
ใคร่ โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มจ๋า นี่คือนิรักของดิฉัน
และนี่คือเพื่อนยากของดิฉัน

6

คำพูดของพวกบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มและเจ้าสาว

¹ โอ แม่สาวงาม ล้ำเลิศในท่ามกลางสาวอื่นๆ คู่รักของ
เธอไปไหนเสีย คู่รักของเธอกลับไปไหนเสียแล้วเล่า เพื่อ
พวกเราจะไปสืบหากับเธอ ² ที่รักของดิฉันลงไปยังสวนของ
เขาเพื่อจะไปที่ลานปลูกไม้สีเสียด และเพื่อจะไปเลี้ยงฝูง
สัตว์ในสวนกับเพื่อจะเก็บดอกบัว ³ ตัวดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์
ของ ที่รัก ของดิฉัน และที่รักก็ เป็น ของดิฉัน เขา เลี้ยง ฝูง
สัตว์อยู่ที่ท่ามกลางหมู่ดอกบัว

ความงามและความดีของเจ้าสาว

⁴ โอ ที่รักของฉัน เอ๋ย แม่ช่างสวยงดงาม ประหนึ่งเมืองทิว
 ขาห์และงามเย็นตาตึงเยรูซาเล็ม แม่เป็นสง่านครามเกรง
 ดั่ง กองทัพ มี ธง ประจำ ⁵ ขอ เบื้อง เนตร ไป จาก ฉัน เกอะ
 เพราะว่าฉันแพ้ยนต์ตาของเธอแล้ว ผมของน้องดุจฝูงแพะ
 ที่เคลื่อนมาตามเนินลาดภูเขากิเลอาด ⁶ ซี่พินของเธอตั้ง
 ฝูงแกะตัวเมียเพิ่งขึ้นมาจากการชำระล้าง มีลูกแฝดติด
 มาทุกตัว และหามีตัวใดเป็นหมันไม่ ⁷ ขมับของเธอเหมือน
 นผลทับทิมผ่าซีกอยู่ในผ้าคลุม ⁸ มีมเหสีหกสิบองค์ และ
 นางห้ามแปดสิบคน พวกหญิงพรหมจารีอีกมาก เหลือจะ
 คณนา ⁹ แม่คนเขาของฉัน แม่คนงามหมดจดของฉัน เป็น
 คนเดียว เธอเป็นคนเดียวของมารดา เป็นหัวรั้งหัวใคร่ของ
 ผู้ให้กำเนิด สาวๆทั้งหลายเห็นเธอ และเรียกเธอว่า ผาสุก
 ทั้งเหล่ามเหสีและเหล่านางห้ามก็สรรเสริญเยินยอเธอว่า
¹⁰ “แม่สาวคนนี้เป็นผู้ใดหนอ เมื่อมองลงก็ตั้งอรุโณทัย แจ่ม
 จรัสดังดวงจันทร์ กระจ่างจ้าดังดวงสุริยัน สง่าน่าเกรงขาม
 ดั่งกองทัพมีธงประจำ” ¹¹ ดิฉันลงไปสวนผลไม้ เพื่อจะ
 ดูหมู่ไม้เขียวตามหุบเขาว่าเถาองุ่นมีดอกตูมออกหรือเปล่า
 และเพื่อจะดูว่าผลทับทิม มีดอกแล้วหรือยัง ¹² เมื่อดิฉัน
 ยังไม่ทันรู้ตัว จิตใจของดิฉันได้กระทำให้ดิฉันเหมือนรถม้า
 แห่งอามินาติบ ¹³ กลับมาเถอะ กลับมาเถิด โอ แม่ชาวชู
 เลมจ้า กลับมาเถิด กลับมาเถอะจ๊ะ เพื่อพวกดิฉันจะได้เธอ
 ไว้ชมเชย นี่กระไรนะ เธอทั้งหลายจงมองตัวแม่ชาวชูเลม
 ดั่งกองทัพสองพวก

7

¹ โอ แม่ธิดาของจ้าว เท้าสวม รองเท้า ผูก ของ เธอ นั้น
 นวยนาดนี้กระไร ตะโปกของเธอกลมดิกราวกับเม็ดเพชร
 ที่มือช่าง ผู้ชำนาญ ได้เจียรระโนไว้ ² สะตือ ของ เธอ ดูจ๋า

งกลมที่มีได้ขาดเหล่าองุ่นประสม ท้องของเธอตั้งกองข้าว
 สาลีที่มีดอกบัวปักไว้ล้อมรอบ ³ ถันทั้งสองของเธอเหมือน
 ลูก ละครึ่ง สอง ตัว ซึ่งเป็น ละครึ่ง ผาแฝด ⁴ ลำ คอ ของ เธอ
 ประหนึ่ง หอคอยสร้างด้วยงาช้าง เนตรทั้งสองของเธอ ดูจ
 กระจ ใน เมือง เฮช โบน ที่ ริม ประตู เมือง บั ทรับ บิม จมูก ของ
 เธอเหมือน หอ แห่ง เลบานอน ซึ่ง มอง ลง เห็น เมือง ดามัสกัส
⁵ ศิระษะ ของ เธอ ตั้ง ยอด ภูเขา คาร์ เมล ผม ของ เธอ ดู จด าย
 สีม่วง กษัตริย์ ก็ ต้อง มนต์ เสน่ห์ ด้วย เส้น ผมนั้น ⁶ โอ แม่ ช่าง
 น่ารัก แม่ ช่าง ชื่น ชม เธอ นี้ ช่าง สวย งาม ต้อง ตา จจริง ⁷ เธอ
 งาม ระ หง ดู จด ต้น อิน ทผล ้ม และ ถัน ทั้ง สอง ของ เธอ ตั้ง พวง
 องุ่น ⁸ ฉัน จึง คิด ว่า ฉัน จะ ปีน ขึ้น ต้น อิน ทผล ้ม นั้น ฉัน จะ
 จับ พวง เหนียว ไว้ ขอ ให้ ถัน ทั้ง สอง ของ เธอ งาม ตั้ง พวง องุ่น
 เกอะ และ ขอ ให้ ลม หาย ใจ ของ เธอ หอม ตั้ง ผล แอบ เป็ ลเกิด
⁹ และ ขอ ให้ เพดาน ปาก ของ เธอ ดู จน่า ่องุ่น อย่าง ดี ยิง สำ
 หรับ ที่ รัก ของ ฉัน ต้ม คล่อง คอ จจริง ๆ ทำให้ ริม ฝี ปาก ของ คน
 ที่ หลับ อยู่ พุด ได้

เจ้าสาวหลงรักเจ้าบ่าว

¹⁰ ตัว ดิฉัน เป็น กรรม สิทธิ ของ ที่ รัก ของ ดิฉัน และ ความ
 ปรารถนา ของ เขาก็ เจาะ จง เอา ตัว ดิฉัน ¹¹ ที่ รัก ของ ดิฉัน จำ
 มา เกอะ จะ ให้ เรา พากัน ออก ไป ใน ทุ่ง นา ให้ เรา พัก อยู่ ตาม
 หมู บ้าน ¹² ให้ เรา ตื่น แต่ เข้า ตรี ไป ยัง สวน องุ่น ให้ เรา ดู ว่า เถา
 องุ่น มี ดอก ตุม ออก หรือ เปล่า หรือ ว่า มี ดอก บาน แล้ว ให้ เรา ดู
 ว่า ต้น ทับ ทิม มี ดอก หรือ ยัง ณ ที่ นั้น แหละ ดิฉัน จะ มอบ ความ
 รัก ของ ดิฉัน ให้ แก่ เธอ ¹³ โอ ที่ รัก ของ ดิฉัน จำ ผล มะ เชื้อ ดู ตา
 อิม ส่ง กลิ่น หอม พุ้ง ไป แล้ว ที่ ประตู บ้าน ของ พวก ดิฉัน มี ผล
 ไม้ ร่อย นานา ชนิด มี ทั้ง ผล ใหม่ และ ผล เก่า ที่ ดิฉัน ได้ เก็บ รว
 บรวม ไว้ สำหรับ เธอ

8

1 โอ ถ้าเธอได้เป็นเหมือนพี่ชายของดิฉัน ผู้ได้ดูตนมาจาก
 อภิมารดาของดิฉันก็จะดี เพราะเมื่อดิฉันพบเธอนอกบ้าน
 ดิฉันจะได้จูบเธอได้ แล้วคนทั้งหลายจะได้ไม่ดูถูกดูหมิ่น
 ดิฉัน 2 แล้วดิฉันจะได้เดินนำเธอพาเธอให้เข้ามาในเรือน
 มารดาของดิฉัน ผู้ซึ่งจะสอนดิฉัน ดิฉันจะได้ให้เธอดื่มน้ำ
 อุ่นในเครื่องเทศ และดื่มน้ำทับทิมของดิฉัน 3 แล้วมือซ้าย
 ของเขาจะซ่อนใต้ศีรษะของดิฉันไว้ และมือขวาของเขาจะ
 สอดกอดดิฉันไว้ 4 โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอ
 ให้เธอทั้งหลายปฏิญาณว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่
 ปลูกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้น จนกว่าเขาจะจุใจแล้ว

เจ้าบ่าวกล่าวถึงความรัก

5 แม่คนนี่ที่ขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารอิงแอบแนบมากับ
 คู่รัก คือใครที่โหนหนอ ดิฉันได้ปลูกเธอเมื่อเธออยู่ใต้ต้น
 แอบเปิ้ล ที่นั่นแหละที่มารดาของเธอได้ให้กำเนิดเธอ ที่ตรง
 นั้นแหละ ผู้ที่คลอดเธอ ได้ให้กำเนิดเธอ 6 จง แนบ ดิฉัน
 ไว้ดูจดวงตราแขวนอยู่ที่ใจของเธอ ประดุจดวงตราบนแขน
 ของเธอ เพราะความรักนั้นเข้มแข็งอย่างความตาย ความ
 ริษยาก็ดุเดือดเหมือนแดนคนตาย และประกายแห่งความ
 ริษยานั้นก็คือประกายเพลิง คือประกายเพลิงที่แสนรุนแรง
 7 น้ำมากหลายไม่อาจดับความรักให้มอดเสียได้ หรืออุทก
 ธารทั้งหลายไม่อาจท่วมความรักให้สลักตายเสียได้ แม้ว่า
 คนใดจะเอาทรัพย์สมบัติในเหย้าเรือนของตนทั้งสิ้นมาแลก
 กับความรักนั้น คนนั้นจะได้รับ ความหมิ่นประมาทจากคน
 ทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง

เจ้าบ่าวกับเจ้าสาวกล่าวเรื่องน้องสาวคนหนึ่ง

8 เรามีน้องสาวคนหนึ่งและเธอยังไม่มีถิ่น เราจะทำอย่างไรกับน้องสาวของเรา เมื่อถึงวันที่เขามาสู่ขอน้องของเรา
9 ถ้าหากน้องสาวนั้นเป็นกำแพง พวกเราก็จะสร้างปราสาทเงินไว้หลังหนึ่ง และถ้าหากน้องเป็นประตู พวกเราจะโอบล้อมเธอด้วยแผ่นไม้สนสีดาร์

เจ้าสาวสนทนากับเจ้าบ่าว

10 ดิฉัน เป็น กำแพง ถิ่น ทั้ง สอง ของ ดิฉัน เหมือน ดั่ง หอคอย เพราะ ฉะนั้น ใน สายตา ของ เขา ดิฉัน จึง เป็น ดั่ง ผู้ที่ได้รับความโปรดปราน 11 ซาโลมอนทรงมีสวนองุ่นอยู่แปลงหนึ่งที่เมืองบาอัลฮาโมน พระองค์ทรงมอบสวนองุ่นนั้นให้แก่ผู้รักษาสวนเขา ทุกคนต้องส่งเงินคนละพันแผ่นเป็นค่าผลไม้ 12 สวนองุ่นของดิฉัน ซึ่งเป็นของดิฉันเอง อยู่ต่อหน้าดิฉัน โอ ข้าแต่ซาโลมอน พันนั้นพระองค์เอาไปเถิด และผู้ดูแลผลไม้ในสวนนั้นก็เอาไปคนละสองร้อยเถิด 13 โอ เธอ ผู้อยู่ในสวน พวกเพื่อนๆของเธอคอยฟังเสียงของเธออยู่ ขอให้ฉันได้ยินเสียงเธอ 14 ที่รักของดิฉันจำ เร็วๆเข้าเถอะจ๊ะ ขอให้เธอเป็นดั่งละมั่งหรือกวางหนุ่มบนภูเขาต้นลีเสียดเถิด

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a